

берати, дадени Рафайлу, почти сж еднакви съ съдържание-то на берата, даденъ на Иосифа Соколски. — Архиепископъ-тъ Рафайлъ не сѣдеше постоянно въ Цариградъ; той ходеше въ Одринъ и въ Солунъ, додѣто за тоя послѣдния градъ биде назначенъ за униатски владика епископъ Нилъ (отъ града Руссе), бивший владика при бѣлгарския православенъ храмъ въ Цариградъ. На друго мѣсто въ Турско немаше вече бѣлгаре униати. По-късно Рафайлъ рѣкоположи и брата си Стоянъ за униатски священникъ и го преименува Софроний; него испрати въ Одринъ гдѣто бѣхж останале още нѣколко души униати, които управляваше другъ единъ Рафайловъ братъ.

Архиепископъ-тъ Рафайлъ, който бѣше доста просвѣтенъ, па и честенъ човѣкъ, умѣя да спести голѣмо количество отъ пари-тъ, испращани отъ католически-тъ общества за поддържане на бѣлгаро-униатската община. Съ тия пари той сжгради изново особенъ бѣлгаро-униатски храмъ на Галата, макаръ вече и да не бѣхж останале въ Цариградъ сжединени (униати) бѣлгаре, освѣнъ назначени-тъ по-прѣди на служба на община-та и на които се плащаше. По разни причини, всички-тъ прогласивши се за униати се оттеглихж и отъ унията остана, така да се рѣче, само единъ споменъ; униатската община съществуваше като видна община, додето бѣше живъ Рафайлъ. Откакъ се поминаха Рафайлъ и братя-та му, унията се почти забрави, макаръ още и до-сега да има въ Цариградъ единъ бѣлгаро-униатски владика — горѣказанный Нилъ, а въ одринско и солунско да съществуватъ нѣкакви незначителни бѣлгаро-униатски общини съ по единъ епископъ. — Цанковъ, Мирковичъ, Ваклидовъ и други униатски главатаре още прѣзъ 1862 и 1863 год. единъ подиръ другъ бѣхж оставиле униатската община и се отдалечихж отъ Цариградъ. Подиръ 5-6 години и трима-та тия се сжединихж съ православни-тъ си сжнародници и захванахж пакъ задружно да работятъ за възстановяване-то на бѣлгарската православна независима иерархия. — Архиепископъ-тъ Рафайлъ Попъ-Добрийовъ се помина на 27-й Февруария прѣзъ 1876 год.

Днесъ за днесъ въ Бѣлгарско-то Княжество нема бѣлгаре униати, нѣ има бѣлгаре католици. Тѣ сж, както вече видѣхме, въ пловдивско, свѣщовско и никополско. Туземци